

des, at det bliver en Genstand, der ligner mindst en Amerika.

Ved Gøvens Indførelse bedes Præster tilføje, hvad Samfund de tilhøre, Kvindene om Hustru, Brud, Datter, Søster o. s. v., det gælder ogsaa Præstefæner.

Derrens ledage dette med sin Betsigelse.

Brooklyn, N. Y., og Hartford, Conn., 22. Nov. '98.

R. Andersen,

Præst ved Vor Frelses danske ev. luth. Kirke, Brooklyn, N. Y.

Emigrant- og Smandspræst.

R. W. Andersen,

Præst ved Vor Frelses danske ev. luth. Kirke, Hartford, Conn.

J. J. Kildsig,

Præst ved Trinitatis danske ev. luth. Kirke, Albert Lea, Minn.

D. Brodmeyer,

Hartford, Conn.

G. H. R. Pedersen,

Wash., D. C.

R. Nielsen, J. D. Steenstrup,

Worland, Wyo.

Medlem af Komiteen modtager Bidsdrag, eller de kunne sendes til

R. Andersen,

193 & 195 - 9. St., near 3. Ave., New York.

eller:

Kongelig dansk Konsulat,

69 Wall St., New York.

Overtaende Henvendelse udsendte vi i Novbr. 1898, og vi har den Glæde at kunne meddele, der alt er indkommen ifølge saa faa Bidrag; men Stortydeligen beror givet af danske Præster, som ikke haar i de to danske Samfund. Vi udsender derfor atter Henvendelsen, idet vi mener, at alle Præster i de to danske Samfund bør være med, selv om Bidraget under de mange Kras, som stilles, for manges Bedkommende, kun bliver lille. Hvis hver Præstefamilie gav \$1. eller 50 Cts. ville vi med Lethed kunne lade det Kras, som Biskop Dr. T. S. Lat. Nordam særlig ønsker for Alteret, - alle Bidrag, selv de mindste, er modtagne med Tak. Naar Indsamlingen er afsluttet, vil det blive forklaret for Gaverne i de Blade, hvor denne Henvendelse har været optagen.

Følgende Præster tiltræder Komiteen.

3 September 1899.

R. B. Andersen,

Præst ved Vor Frelses Kirke, Helsingør, Conn.

Ole Jacobsen,

Waukegan, Ill.

Fra Kirke og Skole.

Præstemødet her i Blair vil — som det ses anbragt i Bladet — blive udsat til Mandag d. 9. Oktober. Det begynder om Eftermiddagen kl. 3 og fortsættes til Onsdag Middag.

Fra Jødemissionen. Antallet af Jøder, som i dette Aarhundrede har antaget Kristendommen, beløber sig i alt til 224,000. Af disse har den protestantiske Kirke vundet ved 72,740, den romersk-katholske 87,300 og den græsk-katholske 74,500, af disse sidste ere adskillige Tusinde dog blevne tungene til Daab under Jødeforsølgelserne. Resultatet af blandede Ægteskaber.

Den lutheriske Kirkes Fremgang i Lutherdommen har vundet en overordentlig Udbredelse her i Amerika i de sidste 40 Aar. Dens Medlemsantal var i 1859 omtrent 230,000. Nu tæller den over 1,500,000. Den har i denne korte Tid fordoblet sig henved 7 Gange. Den Gang havde heramerne 10 theologiske Seminarier, 8 Colleges og et Akademi; nu oprettede de 25 Seminarier, 46 Colleges og 36 Akademier.

Fra den norske Synode meddeles: Om Missionen i Alaska skriver „Pacific Herald“: Der er i Alaska en hel Del Lutheranere. Der er norske, svenske, danske og finlændere. De findes i Alaska i den store Treatwell Guldmine paa Douglas Island, ved Cooks Inlet, i Alaska, i Skagway og Dyea samt ved mange Hæstevær, Guldsøgningssteder, og paa omtrent alle Dampbaade og andre Færjer langs den uhyre vidstrakte Kyst. Alaska alene har jo mange Gange større Kyststrækning end de forenede Stater foresten. Kun nogle faa Landsmænd er bosatte i Alaska med Familier. Saaledes i Juneau, Skagway, Siska, osv. Hvorledes skalde her da missioneres? Efter vor Formening vilde den rette Fremgangsmaade være at vandre uafhængig omkring, opføre de enkelte, og ved private Samtaler at bringe hoer, hvad behøvede, enten Undervisning, Betsigelse, Formaning eller Trøst og Opmuntring. Nu og da kunde vel Missionæren samle flere sammen, holde Gudsdiens og meddele Naboeren. Ved saadant Arbejde kan man redde

mangen Sjæl, som var værd mere end baade Arbejdet og Pengelønnen derfor. Men da vi for Tiden hører kun om Penge eller Mænd hertil, saa kan jo intet gøres. Er der ingen, som har lyst sig rig i Alaska, som vil sætte i Gang en Mission paa egen Betsigelse? Meddelelsen om disse Forhold hidrører fra Pastor B. Horstad, der nylig er vendt hjem fra sin Alaska-Tur.

Korrespondancer

Clinton, Iowa.

Det er nu ikke saa længe siden, „Danfkeren“ fortalte lidt fra Clinton om vor lille Udflygt for Børnene i Junasmuells Menighed, saa det kunde jo være nok foreløbig, om ikke andet havde stiftet sig, som interesserede os, muligvis andre med: Tanker om Forholdene her.

Clinton er en nok saa anseelig By, og den tæller Tusinder af Danste i sin Midte. Range af dem har ingen formel Forbindelse med Kirken, hører i den ene eller den anden Mening. Men mangle de Forbindelse i saa Henseende, saa fattedes det dog ikke paa Forbindelse iblandt dem endda. Her er en hel Del foreninger af forskellig Art, som har vundet stor Tilslutning blandt Landsmænd, og som synes at blive fortrængte frem for Guds Kirke med de helliges Samfund. Pastor Grundtvig af „Den danske Kirke“ har vist her i mange Aar, og hans Menighed har en nok saa anseelig Kirke, men dog ikke nok stor nok til at rumme de mange Danste, som findes her. Han begyndte at virke her allerede i Begyndelsen af Aarstierne, som bekendt skrev han jo djerne Ord om de hemmelige foreninger for Aar tilbage, blev selv Stifter af „Danst Folksamfund“, hvilket han nu synes at have spjælet og derpaa stiftet et nyt: „Fremtiden“. Hvad denne forenings Opgave er, skal jeg ikke udtale mig videre om, da jeg er for ukendt med den til, at jeg kan bedømme den ret, men saa meget er vist, at den mangler ikke paa Selvstændighed med de dertil hørende fornøjetlige Sammenkomster.

I hans (Pastor Grundtvigs) Kirke samles der ved højtidelige Lejligheder, saa har han selv sagt — op til fem Hundrede Mennesker, og det er jo ikke saa lille en Skare, og dog kun lille i Forhold til de mange Danste, hvis det er sandt, som der er mig fortalt: at der skal være 3000 i Clinton. Og den lille Menighed, som har Betjening fra den foren. D. Kirke, vejer kun lidt, naar der er Tale om kirkebesøgende blandt vore Landsmænd her. Saa her trænger sig nok til Birkfomhed for hvad tilfældigt og godt er, om det ellers trænger sig noget Sted. Hvor staar det ikke langt tilbage her i Forhold til den danske „Kirkeby“, Racine, Wis.? Mulig det vil blive bedre.

For et Par Aar siden kom Pastor C. Broensen af den foren. D. Kirke hertil, og begyndte at virke blandt de Danste, men det var kun kort, et Aar vel, han boede her. Han spjætede senere til West Branch og betjente os derfra. Da han rejste til Chicago blev vi uden Præst, indtil Pastor M. G. H. Røbe optog Arbejdet blandt os. Omtrent samtidig med ham kom Metodistpræsten Dr. Pastor Ryrup, der atter har forladt Clinton. Men hvorfor? Mon Svaret ikke er sandt, naar det lyder: ringe Tilslutning! Vort Folk her lader ikke til at have Brug for den reformerte Kirkes Lære for nærværende, men om det er, fordi disse agte Sacramenterne saa ringe, eller det er, fordi de danske ikke synes om den vakkende Røst, hine fore, det vil jeg lade ubesvaret.

For nogle Aar siden var her en Del Nore i religiøs Retning, der greb om sig med Stormkraft. Men Bevægelsen varede kun kort. Det var Mr. Philippen, en Friprædikant, som menneskelig talte fremtalte den. Han var selv ombødt og ivrede dog ikke for, at de, som hørte ham, skulde ombødes; nej, han undgik at udtale sig om Daaben, uden Tvivl af Frygt for at tabe sin Indflydelse blandt Følket, som samledes til hans Møder. Hvad han frygtede, viste sig at være Tilfældet; thi ikke saa snart det blev bekendt, at han holdt paa den voldsne Daab, saa sagtede Bevægelsen. Bemeldte Mr. Philippen er atter kommen til Clinton, men virker lidt eller intet her, og det er nok hans Agt at optage Arbejde i Racine.

Men blev da ikke noget udbrettet til Synderes Frelse? Svar: Gud ved det! Det er ikke min Opgave at klare den

Sag. Men jeg er glad ved at sige, at der kom Hjælp i heimelig Tid fra vor lutheriske Moderkirke. For Menighed er nok lille, men forundet des og med Marie at vælge den gode Del, da har vi en „Fremtid“ og et „Haab“: som vil sigende at være til Betsigelse.

Hilsen X.

Hartland, Wis.

Efter en langvarig Tørke fik vi da endelig Regn Onsdag den 17. og igen Fredagen den 22., og særlig den sidste har været godt igennem, saa Farmerne kan begynde paa Pløjningen. Der er ogsaa Trøst i den Tærskningen og Kornhugning. Ja fuldt op af Arbejde og godt at fortjene, det har været Betsigelsen her i denne Sommer.

— Wisconsin Telegrafklub har en Snes Mand i Arbejde her i denne Tid. De anlægger den nye Telefonforbindelse, som skal fortsættes lige til Madison.

— Murerne er i fuldt Arbejde paa Charles Millers nye Storebygning. Og vor Landsmand Peter Madson har købt Grundten ved Flossen, hvor den gamle Cidermill stod. Han agter at opføre en Bygning der til Barberstue og Veboelse.

— Tirsdag Aften den 19. havde vi den Glæde at høre Pastor Miller fra Dregoi, Wis., iblandt os. Han prædikede for os i Kirken over Luk. 19, 37—38. Næste Dag rejste han saa videre til Kredsmødet i Greenville. Vi sigte Tak for Besøget.

— Torsdag den 21. September havde saa Kvindeforeningen deres Bazar, som var begyndt af det gode Vejr og dermed ogsaa med et godt Besøg. De fik et Nettoindtægt af 90 Dollars, som gaar til Afbetaling paa Præsteboligen. Det er det største Beløb, de endnu har samlet noget Aar.

— Torsdag d. 23. skete her paa Jernbanegaarden et forgeligt Ulykkestilfælde. En Væmser faldt under Rangeringen af et Fragtgodt med imellem Bogvogne paa Sporet, blev kørt over og døde med det samme. Hans 12-aarige Søn stod paa Kæbussen og saa faderen falde ned. Lede os ad den gode Vej, saa at det kan naas med hoer eneste af os, det er Guds gode og naadige Bille.

Muslin, Neb.

Kære Dr. Redaktør!

Nu og da har jeg tænkt paa at skrive et Par Linier herfra til „Danfkeren“, dels fordi det er et dansk Blad, og jeg gerne vilde gøre den Smule, jeg kan, for at bevare Danfkeren i Amerika, men i Særdeleshed af den Grund, at alle Danste, som regne sig til Guds Børn, bør arbejde sammen for at opdrage hoerandre til gode Borgere for Landet, hoer aldrig med Sorg igen fra Sjælene Sjælene vige“. Men Udbragelsesmidlerne til Guds Rige kan være af meget forskellig Art og derfor af faare forskellig Betydning. En Avis — som „Danfkeren“ — der rundt i Hjemmene læses af store og smaa, er sikkert intet ubetydeligt Middel til Guds Børns Opdragelse. Hoer Uge bringer den nemlig „nyt Budskab“ om det „gamle Budskab“, at Jesus Kristus er født til Synderes Frelse, dette evig unge Budskab, som maa fylde vore Hjerter dagligt med Lovsang og Taktilgelse, og gøre os — trods Alderen — unge i Sind og kraftige i Villen. Dertil kommer saa den Mængde af andet godt Læsestof, som en Avis maa bringe til ethvert Hjem, hvor den kommer ind, og som — foruden det, at vi derigennem forøger vore Kundskaber om den nye Verden, hoer der jo altid er en god Ting — ogsaa alt sammen maa forøge vor Tro, fornyge vort Haab og indbyggerne vor Skerlighed.

Jeg har lagt Mærke til, at Folk gerne læser den Afdeling, som bringer Nyheder fra de forskellige Egne i Amerika og fra Hjemlandet. De vil gerne høre, hoerledes det gaar Landsmænd, Slægtninge og Venner — fjært og nær — for at vi kunne glæde os med de glade og være bedrøvede med de bedrøvede. Og saa dette er ret og tjener til Gudsliovets gode Vækst i os og iblandt os.

Det er forøvrigt blot en ganske enkelt Tildragelse i vort Settlement, som særligt bedrøger mig til at skrive i dette Blik. Jeg vil haabe, at Venner andetheds maa finde Lærdom og Trøst ved at høre lidt derom.

En yngre Farmer, Ole Olesen, har i nogen Tid været ikke lidt svag. Da hans Tilstand øjensynligt forværres, tog han for et Par Uger siden til Omaha, hvor en dygtig Læge undersøgte

ham og erklærede, at en Operation vilde være nødvendig i den allernærmeste Fremtid. Det er en Art Blindtarmbetændelse, hoeraf han lider. Efter et alvorligt Familieraad, hoer alle Forhold overvejedes med Omhyggelighed, tog man den fornuftige Beslutning — i Bøn om Guds Bistand —, at Operationen skulde forøges hurtigst muligt.

Mandag i forrige Uge afrejste saa Ole Olesen og Hustru med to dejlige Smaabørn til Omaha, hoer han blev indlagt paa et Sygehus. Han er nu allerede opereret med det lykkelige Resultat, at han efter Omstændighederne befinder sig vel.

Familien er selvfølgelig glad, og lad ogsaa „glæde os med de glade“.

Men for i den Operationen var Hjemmet jo mere fylt med Bedrøvelse, thi Tilfældet var som tung, og en Mængde Tanker krydser at Tid hoerandre, naar man giver sig under Operationens Knud, især for den, der gerne vil leve endnu mange Aar med sin kære Familie og dog alligevel overgive sin Sag til Guds Bistand, der i alle Maader er den bedste for os.

Men Vennerne var da ogsaa bedrøvede med de bedrøvede. Ikke alene faldt mangt et Trøstens Ord, og der blev givet utallige trofaste Haandtryk, men man forsøgte ogsaa at bruge det verdslige i Herrens Tjeneste til Støtte for de tryllede og bedrøvede. Niels Andersen og Jens Andersen satte sig i Spidsen for en Indsamling, der bragte det smukke Resultat, at over \$100 kunde overraktes Ole Olesen for Aftreisen. Vi ved alle, at „det er saligere at give end at tage“, og „at Gud elsker en glad Giver“.

Naar jeg meddeler dette, saa er det ikke alene, fordi det vidner om de mange beredvillige Hjerter, som staar blandt Danste her, men især fordi det kan glæde Landsmænd og Venner andetheds at høre, hoerledes vi Danste her lever vort Liv indtil med hoerandre.

Gud give, at denne Aand — Fredens og Sambrødrigheds, Varmhjertigheds og Beredvilligheds Aand — altid maa raade blandt Danste i Amerika! For Hæret vi i det, men vi Mennesker maa give ham Lov til at føre og lede os ad den gode Vej, saa at det kan naas med hoer eneste af os, det er Guds gode og naadige Bille.

Hoor vilde det ikke være yndigt i ethvert Hjem og i ethvert Settlement, om den „Fredens Gud“ kunde saa Lov til at „hellige“ Hjerterne „ganske og aldeles“, saa at vi maatte leve i den skønneste Forstaaelse med hoerandre, arbejdende paa alt, hoer der har et godt Raad paa sig for Gud og Mennesker, og saaledes alle bedrøvede utrafælig til vor Herres Jesu Kristi Tilkommele.

Ja, kære danske Mand og danske Kvinder vidner om i Amerika, lad os ihukomme det gamle smukke Salmeverd:

Se, alle Natens Stjerner smaa Sambrødrigheds paa Himlen staa Og til hoerandre smile. O, vandred alle laa i Fred, Naar Sorgens Skygger falde ned, Da fandt vel Hjertet hvile.

Med Hilsen hengivent,

J. L. Westergaard.

Hutchinson, Minn.

Pastor Bertsen er i denne Tid ude rejst. Forrige Søndag var han i Northfield, og dernæst afslagde han Besøg i Kenmare, N. Dak., hoerfra han saa drog til Volk County, Wis., til Kredsmødet. Student Chr. Hansen leder saa Møderne i hans Fravær. Vi venter Bertsen hjem den 2den Oktober.

— Kels Jensen er i denne Tid i West Denmark, hoer han påstrer et Hus for Nelson Lawson, som jo er kendt blandt mange af os. Han er jo Landagent for Soo Jernbane Co. og er jo særlig bekendt af Nybyggerne i Nord Dakota, da han har været de fleste af dem behjælpelig.

— Mrs. Jensen og Børn drog sidste Uge ogsaa paa Rejse til Withee, Wis., hoer Mrs. Jensen's Forældre bor.

— Sidste Lørdag ægtevedes Kels Larson og Miss Arnesen. Deres fremtidige Hjem bliver nær Stewart, hoer Larsen har forpagtet en større Farm.

— Andrew Eriksons lille Barn døde sidste Lørdag Nat og blev begravet i Mandags Kl. 2 fra Hjemmet. Mrs. Erikson er ogsaa selv syg.

— Forrige Søndag var der Ekstratog paa begge Jernbaner, C. M. & St. Paul og Great Northern, til St. Paul, hoer de tyffe Katholiker havde Fæst. Betalingen var mindre end halv

Pris. Der fortæller, at Salonerne i St. Paul var i fuld Gang, og flere af Katholikerne vare meget omtaaede.

— Peter Larsen agter i en nær Fremtid at flytte over til St. Paul, hoer hans Børn bor. Han har solgt sin Ejendom ube ved St. Mortens Kirke til en dansk Mand fra Albert Lea.

— Den tyffe lutheriske Menighed bygger i denne Tid Skolehus mellem Præsteboligen og Kirken, hoer de nu har alt samlet paa en Plads. Menigheden er kun lille og ung, men Tyfterne i Almindelighed er jo et Folk, som holder fast ved deres Sprog og Religion.

Albert Lea, Minn.

Mr. og Mrs. B. Wohl samt Mrs. Kildsig og Student Nielsen, var til Kirkeindvielse og Missionsmøde i Latimer, Ia.

— Søndag den 10. September døde Mrs. Dorte Christofferen. Den afdøde havde været rask og stærk, indtil Tøden pludselig meldte sig. Søndag Morgen spiste hun med god Appetit som sædvanlig, foer efter sagde hun, at hun vilde lægge sig lidt, da hun følte træt. Manden gik udenfor, og da han foer efter kom ind, fandt han sin Hustru død. Mrs. Christofferen var født i Søby ved Roskilde, Danmark for 74 Aar siden. Hun efterlader sig 4 Børn, 3 Døtre og en Søn, 3 Børnebørn og 3 Børnebørnebørn, som alle lever nær Albert Lea. Den 19. Maj sidste Aar frejdede Mr. og Mrs. Christofferen deres Guldbryllup, hoer hele Familien da var samlet. Tirsdag den 12. September begravedes hun fra den danske Kirke under stor Deltagelse. Pastor Kildsig forrettede.

— Sidste Onsdag ægtevedes Mr. Peter Rasmussen og Miss Marie Petersen. Biffen foretoges af Pastor Kildsig i Rasmussens Forældres Hjem, 2 Mil Øst for Byen. Kun nogle faa af det unge Pærs Venner var til Stede. Peter Rasmussen har en Farm i Nærheden af Cumberland, Barron Co., Wis., hoertil Mr. og Mrs. Rasmussen alt er afrejt.

— For et Par Uger siden kom fire Udbydere fra Utah her til Byen og forsøgte at lave Professorer, ved at gaa fra Hus til Hus om Dagen og prædike paa Gaden om Aftenen. Deres Hæd i den Retning var imidlertid daarlig, og det blev dem flere Gange gjort forstaaeligt, at deres Virksomhed ikke var ønsket. Alt gik dog fredelig indtil sidste Mandag Aften, da en Del Personer begyndte at bombardere dem med UG, som ikke vare „nylagte“. Normonerne sluttede deres Møde i en Kart, og gav til en Afsættelse af Fremvisning af deres Hædighed som Hurtigløbere. Synt Politiet, som var ved Haanden, gjorde deres Hæd for at beskytte dem, blev de dog forfulgte af nogle, lige til Huset, hoer de logerede; efter at de vare vel i Sikkerhed, vendte Uroflisterne til et roligt tilbage til Byen med deres UG og kurtse. Dagen efter vendte Joseph Smiths Efterfølgere vor utafnemlige By Nyggen for mere gæstrie og for deres vildefarne Lære mere modtagelige Egne.

— Hanne Jensen, som har beholdt sig hos sine Forældre i Nicoland, i Ferien, er kommen tilbage og har optaget sine Studieringer. Hun bor hos Pastor Kildsig.

I WARD COUNTY, NORD DAKOTA.

340 Danste har taget Lovd i denne Koloni, udvalgt af Kirkesamfundets Komite, og af disse har allerede 250 besat sig der. Endnu haves der godt Land nær Stationen.

Der tiltrænges danske Forretningmænd i Byen Bowbells i Settlementet. Billige Erhvervninger med Landsagere, under Ledelse af Nelson Lawson, „Soo“ Banens danske Emigrationsagent, afgaar fra Minneapolis (Winnauke Depot) Tirsdagene den 3. og 17. Oktober, Kl. 6.40 om Aftenen.

Ligeledes haves Prærieland i Minnesota og Dakota, og billigt Skovland i Wisconsin og Michigan paa „Soo“ Jernbanen. Lave Jernbanepreiser. — Erindrer efter Landkort og illustrerede Forklaringer til

D. W. CASSEDAY, Land and Industrial Agent „Soo“ Ry, Minneapolis, Minn.

Sidste Nyt.

Udlandet.

Transvaal-Affæren.

Krøger taler — Uro i Pretoria — Forberedelse til Krig — England søger at vinde Tid — Følelse-miningen.

Det spændte Forhold, der nu saa længe har været mellem England og Transvaal-Republikken, og spændt sig utvilsomt en Afslutning, og jo før denne kunde komme, desto bedre for Indbyggerne i den truede Republik.

For en Tid siden afslagde en Blads-korrespondent Besøg hos Præsident Kröger og fandt ham siddende med sin opslaaede Bibel foran sig. Kröger udtalte da bl. a. til Korrespondenten:

„Jeg har givet dem alt, saa at hoer der nu er tilbage kun et selve Landet. Hvad mere ønsker de? Jeg har ofte sagt i forudoms Dage, naar tunge Stykker bredte sig ud over vort Land og Folk, at for vilde jeg gaa i Graven end se de forskellige høide Folkeracer i Sydafrika indviklede i blodig Krig med hoerandre. Vi høre til de mindre og soagere Stater, og det er vor Pligt at gøre Indbrønmelser, hvilket vi har gjort; men dersom England ønsker at bekæmpe os med Magt for at fratage os den Uafhængighed, som saa villyg var tilstaaet os af den udbetalede Gløbstone i 1881; da, siger jeg, vil den almægtige Gud staa med os og forsvare vor rejsfærdige Sag i Forsvaret af vort kære Land, for hvilket vi og vore Fædre baade kæmpet mod de vilde, der levede her for 50 Aar siden, og vundet det Tomme for Tomme.“

„Sig Deres Venner i Amerika,“ tilføjede Præsidenten med Bægt, „at de maa tænke sig tilbage til deres egen Fortid, naar de tænke paa os. De har hørt deres Kamp for Hæd, Uafhængighed og Nationens Værd. Jeg troede, vi var denne Kampstøtte forbi for lang Tid siden, men nu ser det ud, som om vi først rigtig skulde til at begynde. Dog, nu maa De forlade mig, at ikke mine Tanker skulde drages bort fra mit Arbejde. Jeg maa søge Vejledning hos ham, som er den eneste, der kan hjælpe os.“

I Pretoria er der stærkt Møre. Bøerne sende deres Hustruer og Børn bort. Engländerne sender stadig Vaaben og Tropper til Syd Afrika; dog behøver de endnu mange flere, for de er i Stand til at gøre noget Angreb. Bøerne forberede sig paa at gaa med den for dem ejendommelige Stillehed og Ro. De er godt bevæbnede og forstærkede til at bruge deres Vaaben godt. De vil sikkert, om det kommer til Krig, mere end en Gang overraske Verden ved deres Hurtighed og Dygtighed.

Portugal synes i den senere Tid at have mistet sig mindre venlig overfor Transvaal-Republikken.

I Mandags blev Regeringen gjort opmærksom paa, at der ikke vilde blive flaaet af paa Chamberlains sidste Forbring. Et Afslag paa disse vilde gøre, at den britiske Regering saa sig nødsaget til at reconsiderere hele Forslaget og udsætte en ny Plan for Kolonisation.

Det er en almindelig Mening blandt Bøerne, at hele denne Plan kun har til Hensigt at vinde Tid for Engländerne, saa de kan saa flere Tropper der over, før Krigen brøder løs. Følelsen antager det for sikkert, at ny Forslag fra England kun vil gøre Stillingen værre for Transvaal. Derfor antages det, at Følelsen vilde afsjournere og lade England vide, at fortsat Sammentrækning af Tropper ved Transvaals Grænser vil blive betragtet som en fjendtlig Handling.

Fra Cape Town meddeles, at de britiske Tropper drage nærmere Transvaals Grænser, hvilket naturligvis gør Forholdet end mere spændt.

I London synes Haabet om, at Krigen maa blive afværget, at blive mere almindelig. Skønt der er Partier, som raaber paa Krig, saa har der endog været holdt Møder for at samle en Kreds, der skulde staa Krøger bi, saa man ser, at ikke alle Engländerne tænke som Chamberlain.

Den almindelige Mening i Frankrig er den, at Krøger tilfældt vil give efter, og Krigen blive afværget. England ønsker Krig, men er ikke færdig endnu, hoerfor Chamberlain søger at trække Sagen ud, medens han holder Føllet i Uvidenhed om Sagens rette Gang.